

Posvěcení lateránské baziliky

Tento svátek nám připomíná, jak každý farář má svůj kostel a biskup svou katedrálu, tak i papež, že je biskupem majícím svou katedrálu a tou je v Římě, nikoliv bazilika svatého Petra, i když, zdá se, že fakticky ano, ale onou katedrálou svatého otce je bazilika Krista Spasitele a svatých Janů v Lateráně.

Tento svátek nám také připomíná, že v církvi nejde na prvním místě o budovy, stavby chrámů, ale o člověka, který je pozdvižen k důstojnosti chrámu Ducha

svatého.

Ač budovy kostelů jsou jen „přidruženou výrobou“ křesťanství, přesto i tato přidružené výroba člověka dokáže povznést a připomenout mu jeho vlastní důstojnost, ať už je obyčejným tátou, nebo mámou, dítětem, seniorem, nebo nemohoucím člověkem odkázaným na druhého. Budovy chrámů v našich městech a obcích jsou většinou jediným krásným a vznešeným, co zde máme k vidění. Budovy kostelů se svým stavebním stylem, vnitřní výzdobou, nebo uměním spojeným s liturgií platily dlouhou dobu, jako „arbitrus elegantiarum“ – vzor něčeho pěkného a hodnotného, jak jen se lidské duch dokáže vyjádřit k povznesení všech. Podobně i dnes, ovšem, kdysi mě moji známí ukazovali novou moderní budovu kostela na fotografii a trochu jsem si s nimi zavtipkoval, a kde máte ten kostel, já zde vidím jen novou benzinku nebo snad obchodní dům ☺? Možná, že kdysi potřeboval lidský duch povznést, tak snad současní každým coulem originální architekti potřebují zase člověku připomenout, jakési uzemnění.

Vraťme se k podstatě křesťanství. Člověk je a má být chrámem, kde přebývá Bůh, jak říká apoštol Pavel: „Nevíte, že jste Boží chrám?“, nebo i Ježíš dokonce sám o sobě, „Zbořte tento chrám a ve třech dnech ho zase vystavím (...) když mluvil o chrámu svého těla“. Obrazem toho, co má být člověk je vidění Ezechiela, chrám, z jehož prahu vytéká pramen, který se stává řekou a kdekoli tato řeka teče, je přítomen život a moře, do něhož řeka směřuje, se stává z mrtvého a slaného vodního bezživotí (biblický autor znal vody Jordánu končící v mrtvém moři), vodou plnou života. Toto je obraz člověka naplňovaného Bohem, skrze něhož přichází požehnání do našeho světa. Modleme se za sebe, abychom byli takovými život přinášejícími chrámy.